

ла Кабакчиев, Райко Николов, хаджи Яко Абаджи и Никола Славчев²². През 1872 г. в „Македония“ информира за финансовото разорение на крупния търновски търговец и общински деятел хаджи Павли Иванов²³.

Сведения от различен характер, свързани с дейността на известни стопански дейци

В определени случаи възрожденската преса се превръща в средство за разрешаване на възникнали противоборства между противници и конкуренти. Най-чести обекти на злъчни нападки са собствениците на проспериращата търговска компания „Хаджи Николи Минчоолу и Евстати Селвели и дружие“ в Търново, с разкрити фирмени филиали във Виена, Цариград и Букурещ. Негативните реакции на конкурентите са породени от широката обществена популярност, с която се ползват тези личности, както и от факта че у тях е съсредоточен огромен властови и финансов ресурс.

От страниците на „Цариградски вестник“ противниците на богатия търговец хаджи Минчо х. Цачев го обвиняват, че в качеството на църковен настоятел на храма „Св. Николай“ извърша системни злоупотреби със събраните пари от енорията. За същността на това твърдение ние получаваме информация от изпратеното опровержение през месец март 1851 г.: „Да дойдем сега в смешните ти изложения противу настоятеля на Священната църква „Св. Николая“ в разстояние на 12 години, че злоупотребил уж доходите и че не предал до сий хесапа си.“²⁴ Отново в същия вестник от 1853 г. анонимен дописник осъжда недобросъвестна постъпка на търновския търговец Евстати Селвели - „депутат на Тиджерханата“ и овластен да „съди търговските съдби по право“. Като обществен гарант по завещанието на заможния търновски търговец Г. Гергюв, той злоупотребява с волята на своя клиент. „Тук преди 4 години, някой си почтен търговец като щеше да умира направи си завещанието по неговата праведна воля, и определи на 4 църкви, 2 училища и на сирачета според желанието си да даде 22 000 гроша, при това определи и 500 гроша особно за гроб. Сега негова милост, Господин Стати Селвели Депутат, който помисли да има власт и на мъртвите, усвои на упокоения Г. Гергюв гроб, и изхвърли костите му и погребва неговото си дете, и пак не оставя мъртвите да си почиват в гробовете.“²⁵ Конкретният случай ни дава информация за участието на Евстати Селвели в търговския съд като член на изборна длъжност през посочената година.

През месец юли 1857 г. в. „Българска дневница“ съобщава за освобождени-